ГАЗЕТА ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ «ВСЕУКРАЇНСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ ЗІ СЛУХУ «УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО ГЛУХИХ»

НАШЕ ЖИТТЯ

№ 3-4 — 2026

ДО МЕТИ ВОНА ЙШЛА 15 РОКІВ

ІНТЕРВ'Ю З ІРИНОЮ СТОМАЧЕНКО

До мети вона йшла 15 років — 4–7 стор.

Шановні читачі!

Згадується весна 2022 року, коли тривожні попередження стали реальністю і життя мільйонів людей змінилося так різко та докорінно, що здавалося поганим сном. Але минали день за днем, а цей жахливий сон не закінчувався… Попри все, ми жили далі, працювали, боролися і допомагали один одному долати труднощі та негаразди.

Слава Україні! Героям слава!

З повагою редактор «НЖ»

Анонси:

11 **Результати виконання плану адвокації для забезпечення права глухих українців на жестову мову**

на VII пленумі Центрального правління ГО «УТОГ» були підсумовані ключові досягнення, спрямовані на просування мовних прав глухої громади України

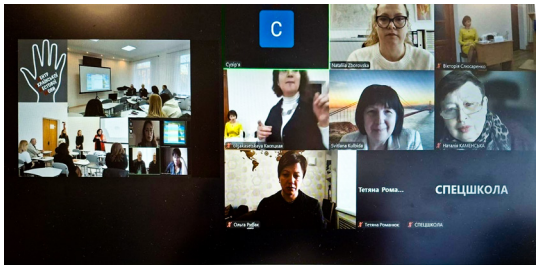

12 **Від освітньої мрії до педагогічної практики: розвиток української жестової мови у спеціальній освіті**

про проведення Всеукраїнського науково-методичного семінару на базі експериментального закладу «Криворізька спеціальна школа «Сузір'я» Дніпропетровської ОР»

18 **Відомі глухі люди, які надихають своїми досягненнями**

розповіді про глухих людей, які на своєму прикладі доводять, що втрата слуху не є перешкодою для успіху

ГАЗЕТА ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ «ВСЕУКРАЇНСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ ЗІ СЛУХУ «УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО ГЛУХИХ»

НАШЕ ЖИТТЯ

Комп'ютерний набір і верстка виконані відділом організаційної та видавничої роботи виконавчого апарату ЦП УТОГ

Реєстраційний № 753, серія КВ, від 28 липня 1994 р.

Адреса редакції: 03150, м. Київ-150, вул. Велика Васильківська, 74.

Газета видається з 1967 року, виходить раз на місяць

№ 03-04 (2576-2577)
Березень-квітень 2026

Редактор **Н. КАМЕНСЬКА**

Комп'ютерна верстка та дизайн **П. МОРГУНОВ**

ourlife@ukr.net

ourlife.utog@gmail.com

https://utog.org/ourlife

https://t.me/ourlifeinua

https://www.facebook.com/ourlife.utog/

Підготувала
Наталія КАМЕНСЬКА

До мети вона йшла 15 років

У ці весняні дні сотні наших випускників задумуються про свій подальший життєвий шлях. У більшості з них є мрія про вступ до закладу вищої освіти, щоб здобути й знання, і професію. Проте, на жаль, не в усіх все складається легко й одразу.

Сьогодні ми розповідаємо про вчительку Запорізького навчально-реабілітаційного центру «Джерело» **Ірину СТОМАЧЕНКО,** яка довгих 15 років наполегливо йшла до своєї мети

— Ірино Дмитрівно, перш за все скажіть, як зараз живеться у Вашому рідному місті — Запоріжжі?

— У Запоріжжі — так само як і в інших містах України, розташованих неподалік лінії фронту, досить складна ситуація, але місто живе і бореться. Звичайно, під постійними обстрілами жити важко і дуже болить душа за всі втрати та руйнування. Все ж таки твердо знаю і вірю — в Україні припиняться обстріли й настане мир і спокій.

— Чи працюють у місті спеціальна школа, облорганізація УТОГ, підприємство глухих?

— На це запитання скажу так: у школі після наслідків ракетного удару у вересні 2023 року діти навчаються в основному онлайн, а також офлайн за графіком — у трьох місцях, тому що в нашій школі, на жаль, немає укриття, де можна сховатися під час обстрілу.

Обласна організація УТОГ працює постійно. Глухі члени УТОГ приблизно раз на місяць під час свят та різних заходів приходять до клубу, періодично отримують гуманітарну допомогу від різних організацій. Підприємство «Неон» УТОГ також працює.

— Що згадується Вам про дитинство та шкільні роки?

— Дитинство було мирне, спокійне, але коли мені ще не було п'яти років, помер батько і мамі було дуже важко одній з двома дітьми. Однак завдяки її турботі та суворому вихованню ми з братом виросли порядними та успішними людьми.

Згадуючи дитячий садок, шкільні роки та випускний вечір, завжди з вдячністю говорю

про свою першу вчительку та інших педагогів. Їхніми стараннями я навчалася на «добре» і «відмінно», брала активну участь у житті школи.

— Ви з дитинства мріяли стати вчителькою?

— Відверто кажучи, я тоді ще не мріяла про це і не знала, яку професію вибрати.

— Після школи Ви одразу пішли вчитися далі — до технікуму легкої промисловості?

— Після закінчення школи 1975 року за порадою свого класного керівника я поїхала вступати до Київського технікуму легкої промисловості, де завалила вже перший іспит. Але анітрохи не засмутилася, повернулася додому й у вересні влаштувалася на завод «Радіоприлад» монтажницею радіоапаратури та приладів. Робота була дуже цікава, життя — насичене подіями, але я часто замислювалася про майбутнє та продовження навчання. Так виникла ідея навчатися на педагога, але для цього треба було здобути повну середню освіту. Однак у 1978 році я знову не змогла вступити до технікуму легкої промисловості, але вирішила не здаватися. Наступного року була ще одна спроба, але я знову не набрала потрібної кількості балів — і це незважаючи на те, що як людина зі стажем роботи я мала право першочергового зарахування. Пізніше, вже через багато років, я випадково дізналася, що на моє місце тоді взяли іншу людину, у якої оцінки були нижчими за мої. Але це вже неважливо... Все ж таки наступного року, 1980-го, я зробила четверту спробу і нарешті вступила!

— Чим Вам запам'яталися роки навчання у технікумі?

— Студентські роки — це найщасливіший період мого життя. За 4 роки навчання я отримала багато корисних знань, що потім дуже допомогло у житті та роботі в школі. А найголовніше — мені пощастило, що наша група, в основному дівчата, була дуже дружна і товариська. Ми допомагали одна одній та підтримували у навчанні. Були цікаві моменти — різні заходи, екскурсії, робота у колгоспі на збиранні врожаю та поїздки до Мінська та Прибалтики.

Ще мої однокурсниці були дуже вмілі та спритні суфлерки, які допомагали одна одній під час уроків, коли когось із нас виклика-

ли до дошки відповідати перед викладачами. Згадую з усмішкою та зі сміхом про все це.

Після закінчення технікуму було дуже сумно розлучатися, ми дали одна одній обіцянку тримати зв'язок і зустрічатися в день річниці нашого вступу та випуску. Наші зустрічі через роки — це особливі відчуття сердечності та тепла.

— Як склалася ваша доля після закінчення технікуму?

— Здобувши диплом, я спробувала влаштуватися на роботу до школи, в якій раніше сама вчилася. Але мене не взяли, посилаючись на те, що треба мати вищу педагогічну освіту. Довелося влаштуватися швачкою-мотористкою на швейну фабрику в Запоріжжі. Потім я перейшла працювати на Запорізьке УВП УТОГ. Але все ж таки продовжувала мріяти про роботу в школі…

— І вам врешті-решт вдалося здійснити свою мрію!

— Так, у цьому мені допоміг УТОГ — за два роки після закінчення технікуму Центральне правління УТОГ організувало набір глухих до Київського педінституту імені О.М. Горького, тепер це Київський педагогічний університет імені М.П. Драгоманова, куди я відразу ж вступила.

Під час заочного навчання в інституті я працювала у Запорізькому будинку культури УТОГ бібліотекаркою. Приїжджаючи до Києва під час сесій, спілкувалася з іншими студентами нашої групи, з багатьма з яких підтримую зв'язок і зараз. Їхні імена говорять самі за себе: Ірина Чепчина, Василь Стьопкін, Ніна Зайонц, Катерина Нестеренко та інші.

Після закінчення педінституту 1991 року мене перевели на посаду голови Запорізької ТО УТОГ. До цього я знову намагалася влаштуватися на роботу до школи, але мене не взяли нібито через відсутність вакансії, хоча це була неправда. Однак завдяки щасливому випадку нарешті пощастило: у школі відбулися зміни — прийшов новий директор, і за допомогою мого колишнього класного керівника, улюбленої вчительки Стеблевської Юлії Миколаївни та перекладачки Воротникової Галини Михайлівни вдалося домогтися, щоб мене взяли на роботу до школи. Так у листопаді 1992 року я перейшла з УТОГ до школи, де працюю й досі. До цієї мети я йшла 15 років, пройшла всі перешкоди й не втрачала віри, що успіх обов'язково усміхнеться. Незважаючи на вік, я продовжую працювати і не мислю свого життя без школи та улюблених учнів.

— Чи продовжуєте Ви виступати з піснями в жестовому виконанні?

— Ні, пару років тому я перестала виступати через брак часу. У мене з'явилися інші, цікавіші справи і це не дає можливості виступати з піснями.

Все ж коротко розкажу історію моєї участі в художній самодіяльності в ДК УТОГ. Понад 20 років я була солісткою ансамблю танцю «Сла-

вутич». Разом зі мною виступала і Катерина Нестеренко, яка тоді жила і працювала в Запоріжжі й брала участь з піснями в жестовому виконанні та в групі естради. Потом вона вийшла заміж за киянина і переїхала до столиці, де працювала начальником оргвідділу ЦП УТОГ. Як я вже згадувала, ми з нею потім вчилися разом в педуніверситеті.

В перший час роботи в школі, крім роботи на посаді вчителя праці, я працювала за сумісництвом педагогом-організатором. Учила дітей гарно співати жестовою мовою і танцювати. Діти активно брали участь у різних святах і художніх вечорах, навіть їздили на конкурси в інші міста.

— А ви самі теж брали участь у багатьох творчих конкурсах і вам є про що згадати?

— Так, найбільш пам'ятними подіями в моєму творчому житті було три конкурси.

Перший — це завершальний тур фестивалю художньої самодіяльності за участю аматорів з усіх міст України, проведений у Києві в 1977 році.

Другий — конкурс в Луганську в 1990 році, в якому я виступала в міні спектаклі «Весілля в Малинівці», де виконувала роль Комарихи — божевільної і скандальної баби. За цю роль я отримала медаль лауреата.

Третій — у Києві в 1992 році на конкурсі естради ми показали композицію «Карусель українських жартів», де посіли почесне місце.

— Які у вас ще є хобі та заняття?

— Їх у мене не дуже багато. Можу й умію все, коли потрібно. Навіть можу виконувати чоловічі роботи. Основні хобі — фотографування і, особливо, подорожі. Упевнилася на власному досвіді, що поїздки та екскурсії — це вкрай необхідно для здоров'я і хорошого настрою. Завдяки постійній зміні обстановки я відчуваю поліпшення свого самопочуття і заряд бадьорості. Адже недаремно вчені стверджують, що подорожі реально оздоровлюють людей!

— Ірино Дмитрівно, недавно Ви відзначили ювілейну дату. У зв'язку з цим дозвольте привітати Вас і побажати й далі жити активно, цікаво і змістовно. А головне — мирного неба!

Дякую Вам за інтерв'ю!

VII пленум Центрального правління ГО «УТОГ»: активізація підготовки до з’їзду

У роботі чергового VII пленуму Центрального правління ГО «УТОГ», який відбувся 26 березня 2026 року в дистанційному режимі - засобами відеозв’язку на платформі ZOOM, взяли участь більше 80 учасників - члени Центрального правління та Центральної ревізійної комісії ГО «УТОГ», керівники структурних підрозділів Товариства і відділів виконавчого апарату ЦП ГО «УТОГ».

На пленумі були присутні поважні гості: заступник директора Департаменту соціальної політики та охорони здоров’я Секретаріату Кабінету Міністрів України Олександр Максимчук, директорка Київського фахового коледжу прикладних наук Ганна Щуцька та заступник голови Центрального правління Українського товариства сліпих Михайло Новосецький.

Хвилиною мовчання всі присутні на пленумі вшанували пам’ять загиблих у жорстокій війні, яка триває в Україні вже п’ятий рік. Вшановано також пам’ять Почесної членкині УТОГ, колишньої головині Уманської територіальної організації ГО «УТОГ» Черкаської обласної організації УТОГ Лілії Солдатової та колишньої головині Полтавської обласної організації УТОГ Зої Самаріної, які у минулому році пішли з життя.

Далі на пленумі були затверджені порядок денний, склад робочих комісій і регламент роботи пленуму.

Згідно з порядком денним, слово було надано першій заступниці голови ГО «УТОГ» Тетяні Кривко, заступникам голови ГО «УТОГ» Сергію Котельянцю і Віктору Шевчуку, які доповіли за своїми напрямами роботи про результати діяльності Українського товариства глухих у 2025 році. У їхніх доповідях відзначалося,

що попри надзвичайно складні умови роботи, спричинені військовою агресією російської федерації проти України, більшості підприємств і організацій ГО «УТОГ» вдається ціною значних зусиль виконувати доведені їм завдання у соціальній та виробничій сферах, забезпечувати виконання завдань з отримання доходів від надання нерухомого майна УТОГ в оренду і проводити ремонти нерухомого майна ГО «УТОГ» за рахунок спонсорських коштів, грантів та проєктів, а також власних доходів. Проте у доповідях було підкреслено, що існує низка викликів, на яких потрібно зосередити особливу увагу.

Перш за все, потребує підсилення робота з уточнення списків глухих осіб на обліку, кількості членів УТОГ і їх обліку за місцем перебування, яка ускладнена евакуацією і виїздом за кордон через активні бойові дії, та з внесення точних даних до системи електронного обліку членів УТОГ «ID УТОГ».

Зазначалося, що в умовах, коли протягом п'яти років відсутня інституційна підтримка з державного бюджету України діяльності непромислової сфери ГО «УТОГ», велика увага приділяється роботі з грантами і реалізації проєктів за участі зарубіжних партнерів. Так, у своєму виступі перша заступниця голови ГО «УТОГ» Тетяна Кривко зазначила про реалізацію загальнодержавного проєкту «Безбар'єрне середовище з жестовою мовою» (022.0 Переклад жестовою мовою) за фінансової підтримки Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю, зазначивши, що деякі регіональні організації також активно працюють у сфері грантової діяльності, забезпечуючи реалізацію статутних завдань та надання соціальних послуг особам з порушеннями слуху.

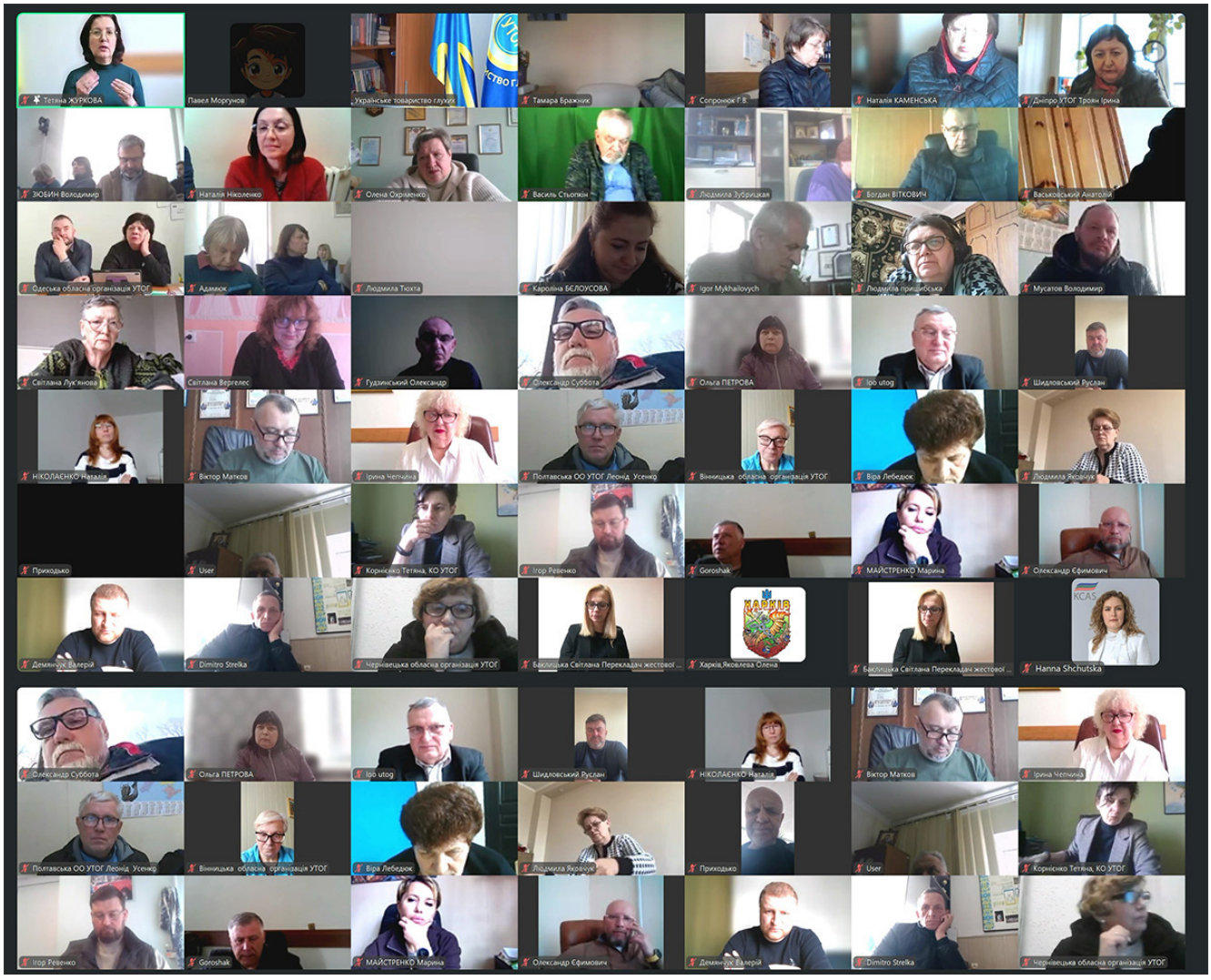

Тетяна КРИВКО

Сергій КОТЕЛЬЯНЕЦЬ

Світлана ВЕРГЕЛЕС

Під час обговорення першого питання порядку денного виступили Ірина Троян, головиня Дніпропетровської обласної організації ГО «УТОГ», Ігор Ревенко, який зараз очолює Миколаївську обласну організацію ГО «УТОГ», голова Ради голів обласних організацій УТОГ, голова Кіровоградської обласної організації УТОГ Марина Майстренко, директор Житомирського УВП УТОГ Олександр Єфимович і директор Рівненського НВП УТОГ Віктор Матков, які розповіли про особливості в роботі очолюваних ними структурних підрозділів ГО «УТОГ» у минулому році.

Далі учасники пленуму заслухали виступ головині Центральної ревізійної комісії ГО «УТОГ» Світлани Вергелес, яка зосередила основну увагу на виявлених ЦРК недоліках і пропозиціях щодо їх усунення. Зокрема, Світлана Вергелес наголосила на необхідності покращення роботи з розгляду скарг і звернень громадян, які надходять на «Гарячу лінію УТОГ».

Про роботу президії Центрального правління ГО «УТОГ» за 2025 рік доповів секретар президії Володимир Зюбін. Він відзначив, що попри все робота президії здійснювалася згідно із затвердженим планом і відповідно до викликів нинішнього складного часу.

Перша заступниця голови ГО «УТОГ» Тетяна Кривко доповіла про дату скликання та порядок денний наступного, XXI з'їзду УТОГ, який планується провести 7-8 жовтня 2026 року.

З питанням про погодження нової редакції Статуту ГО «УТОГ» виступив заступник голови ГО «УТОГ» Сергій Котельянець.

З усіх вищезазначених питань були одноголосно прийняті постанови. Голосування відбувалося за допомогою системи електронного голосування.

Голова ГО «УТОГ» Ірина Чепчина у своїх виступах з питань про обрання заступників голови ЦП ГО «УТОГ» і членів президії ЦП ГО «УТОГ» на наступний період запропонувала залишити їх склад без змін. Члени пленуму

одноголосно підтримали цю пропозицію.

З інформацією про роботу над новим варіантом Гімну УТОГ у перекладі українською мовою виступила очільниця робочої групи з цього питання Наталія Каменська, яка ознайомила всіх з черговим варіантом Гімну УТОГ, але прийняття рішення з цього питання відкладено.

На цьому VII пленум ЦП ГО «УТОГ» завершив свою роботу. У прикінцевому слові Ірина Чепчина подякувала всім присутнім за активну участь і побажала надалі стійко долати труднощі й наполегливою спільною працею наближати час перемоги над ворогом.

Ірина ЧЕПЧИНА

Результати виконання плану адвокації для забезпечення права глухих українців на жестову мову

Віктор ШЕВЧУК

На VII пленумі Центрального правління ГО «УТОГ» були підсумовані ключові досягнення, спрямовані на просування мовних прав глухої громади України:

- Сформовано єдиний план адвокації — дорожню карту для подальших дій.
- Посилено голос молоді — глухі молодіжні лідери отримали інструменти для захисту своїх прав та доступу до освіти, культури й спорту.
- Підвищено суспільну обізнаність — цикл заходів у межах Міжнародного тижня глухих привернув увагу до проблем рівного доступу та важливості перекладу жестовою мовою.
- Започатковано публічний діалог — конференція «Українська жестова мова: бути чи ні?» стала платформою для обговорення статусу та розвитку жестової мови в Україні.
- Зміцнено співпрацю з державними структурами — семінар з керівниками УТОГ сприяв моніторингу законодавства та розробці пропозицій щодо інклюзивного працевлаштування глухих.
- Розширено міжнародний вимір — конференція «Багатомовна освіта — крок до розвитку глухої особистості» інтегрувала глобальний досвід в український контекст.

Захід відбувся у рамках проєкту «Забезпечення права глухих українців на жестову мову під час та після війни в Україні» за фінансової підтримки Данської організації осіб з інвалідністю (DPOD) та Данської асоціації глухих (DDL).

Юлія ЕСЬКО, *в.о. директора КЗО «Криворізька спеціальна школа “Сузір’я” Дніпропетровської ОР»*

Ольга БІЛАНОВА, *переможниця спеціальної номінації «Інклюзивність» Національної премії «Global Teacher Prize Ukraine 2025», наукова співробітниця відділу української жестової мови Інституту спеціальної педагогіки і психології імені Миколи Ярмаченка НАПН України, вчителька української жестової мови КЗО «Криворізька спеціальна школа “Сузір’я” ДОР», голова Криворізької територіальної організації УТОГ*

Від освітньої мрії до педагогічної практики: розвиток української жестової мови у спеціальній освіті

У сучасних умовах трансформації української освіти особливого значення набуває забезпечення лінгвістичної доступності та створення безбар’єрного освітнього середовища для осіб з порушеннями слуху. Українська жестова мова дедалі активніше утверджується не лише як засіб комунікації, а і як важливий чинник формування мовної, культурної та соціальної ідентичності глухих здобувачів освіти. Проведення Всеукраїнського науково-методичного семінару «Від освітньої мрії до педагогічної практики: розвиток української жестової мови у спеціальній освіті» стало вагомою платформою для об’єднання науковців, педагогів-практиків, представників громадських організацій та освітніх установ задля осмислення сучасних викликів і перспектив розвитку української жестової мови в системі спеціальної та інклюзивної освіти України.

23–24 квітня 2026 року на базі експериментального закладу «Криворізька спеціальна школа «Сузір’я» Дніпропетровської ОР» відділу української жестової мови Інституту спеціальної педагогіки і психології імені Миколи Ярмаченка НАПН України за сприяння ЦП УТОГ, Об’єднання нечуючих педагогів, Дніпропетровської обласної ради, Департаменту освіти і науки облдержадміністрації, Громадської спілки «Освіторія», Освітньої премії «Global Teacher Prize Ukraine» відбувся Всеукраїнський науково-методичний семінар «Від освітньої мрії — до педагогічної практики: розвиток української жестової мови у спеціальній освіті».

Захід зібрав у двох форматах (онлайн і офлайн) понад 70 учасників — фахівців спеціального та інклюзивного навчання, ІРЦ, громадських організацій з усіх куточків України.

15 років назад КЗО «Криворізька спеціальна школа “Сузір’я” Дніпропетровської ОР», яку очолювала Заслужений вчитель України, шановна **Любов ЛУЦЕНКО,** стала першим спеціальним закладом, який гостинно приймав

понад 100 учасників ІІІ Всеукраїнського науково-практичного семінару «Білінгвальне навчання нечуючих дітей в контексті дитиноцентризму». Мені, як очільниці 5-річної лабораторії жестової мови, — зазначила тоді доктор педагогічних наук, професор, завідувач відділу української жестової мови (м. Київ) **Світлана КУЛЬБІДА,** було надзвичайно приємно спостерігати об'єднання зусиль громадських організацій, закладів спеціальної освіти навколо української жестової мови, яка розпочинала свою впевнену ходу і визнання.

Минув час… Сьогодні відділу української жестової мови виповнилося 20 років, і нинішній семінар знаменує сучасний період розвитку думок, зусиль, напрацювань глухих і чуючих фахівців різних ланок освіти і науки, яким не байдужа доля унікального скарбу спільноти глухих українців — української жестової мови у сфері освіти.

З вітальним словом до учасників семінару звернулася **Юлія ЕСЬКО,** в.о. директора КЗО «Криворізька спеціальна школа "Сузір'я" Дніпропетровської ОР» (м. Кривий Ріг), яка презентувала спеціальну школу «Сузір'я», як заклад, який має понад 85-річну історію свого розвитку, навчання та отримання корекційно-розвиткових послуг здобувачами освіти з порушеннями слуху та тяжкими порушеннями мовлення. Всього у закладі навчається 159 дітей: з них 37 перебувають за кордоном. У 2025–2026 навчальному році учні закладу здобувають очно/денну форму навчання. У спеціальній школі створено відділення корекційно-розвиткової роботи з двох напрямків: сурдовідділення та логовідділення, в яких створена власна система надання освітньо-реабілітаційних послуг з пансіоном для дітей з особливими освітніми потребами з різних куточків Дніпропетровської області. У школі обладнано сучасну бібліотеку, 11 спеціальних кабінетів, де унікальним за своїм змістом є кабінет української жестової мови, інформаційно-методичне забезпечення якого розроблено вчителькою української жестової мови Ольгою Білановою та дообладнано за кошти національної премії, здобутої нею. Педагогічний колектив постійно працює над створенням і вдосконаленням відповідного освітнього середовища, передбаченого Новою українською школою.

Олена ОЛЬШАНСЬКА, заступник голови Дніпропетровської обласної ради (м. Дніпро) та **Крістіна ТОРОП,** доктор педагогічних наук, в.о. директора департаменту освіти і науки облдержадміністрації (м. Дніпро) висловили

щиру вдячність організаторам за ініціативу, а всім учасникам — за небайдужість, професіоналізм, відданість справі; закликали, щоб цей семінар став дієвим і надійним майданчиком для обміну досвідом, палких дискусій, народження нових ідей та напрацювання конкретних, дієвих методик, які знайдуть своє втілення в українських класах.

Леся ПРОХОРЕНКО, доктор психологічних наук, професор, директор Інституту спеціальної педагогіки і психології імені Миколи Ярмаченка НАПН України (м. Київ) сердечно привітала учасників заходу з відкриттям Всеукраїнського науково-методичного семінару. Символічна назва нашої зустрічі — «Від освітньої мрії — до педагогічної практики» — надзвичайно влучно відображає сучасний вектор розвитку української освіти. Сьогодні, як ніколи, важливо об'єднувати зусилля науковців та практиків для створення справді безбар'єрного освітнього середовища, де українська жестова мова посідає чільне місце як фундаментальний інструмент комунікації, навчання та самореалізації особистості.

Ольга МОВЧАН, координатор освітньої премії Global Teacher Prize Ukraine (м. Київ) презентувала досвід обрання і надання освітніх щорічних премій. Престижна національна премія зробила свій вибір щодо переможниці спеціальної номінації «Інклюзивність» Національної премії "Global Teacher Prize Ukraine 2025", якою стала вчителька жестової мови Ольга Біланова з КЗО «Криворізька спеціальна школа "Сузір'я" Дніпропетровської ОР». Під час свого виступу-вітання учасникам семінару було презентовано алгоритм подання матеріалів для преміювання педагогічних працівників ЗСО, а також побажання плідної роботи, натхнення, віри у власні сили та успішного перетворення кожної наукової мрії на успішну педагогічну реальність!

Учасники семінару під час дводенної участі змогли познайомитися з понад 15 змістовними на різноманітну тематику доповідями, виступами-презентаціями натхненних лідерів — фахівців своєї справи.

Голова Центрального правління Українського товариства глухих **Ірина ЧЕПЧИНА** та її заступниця **Тетяна КРИВКО** презентували доповідь «Освіта глухих в Україні», в якій

Презентація О. МОВЧАН

детально описали ситуацію навчання глухих здобувачів в умовах воєнного стану, виклики і втрати закладів спеціальної освіти, важливу роль носіїв української жестової мови з числа педагогічних фахівців, підтримки авторів сучасних програм і посібників для вивчення предмету «УЖМ» у закладах спеціальної освіти для глухих і зі зниженим слухом здобувачів освіти.

Галина ВОРОБЕЛЬ, кандидат педагогічних наук, Заслужений працівник освіти України, директор Хмельницької загальноосвітньої спеціальної школи № 33 озвучила основні напрями діяльності унікального закладу, які поєднують не лише освітню, реабілітаційну, волонтерську, корекційно-розвиткову, безпекову, а й інформаційно-консультативну діяльність.

Проблемі термінологічного дефіциту в українській жестовій мові присвячені виступи **Оксани КРУГЛИК,** кандидата педагогічних наук, доцента, завідувачки кафедри сурдопедагогіки та сурдопсихології імені Миколи Ярмаченка, Українського державного університету імені Михайла Драгоманова (м. Київ) у темі «Відбір та уніфікація жестової термінології при розробці національних підручників для глухих учнів» та **Віти НАЗАРЕНКО,** вчительки, трудового навчання КЗО «Криворізька спеціальна школа “Сузір’я” Дніпропетровської ОР» при висвітленні теми «Предметний жестівник: від нагальної потреби до практичного інструменту візуалізації термінології в спеціальній школі для дітей з порушеннями слуху». Зокрема, наголошувалося на необхідності залучення вчителів-носіїв УЖМ до процесу розробки та верифікації нових предметних жестів, що є умовою для створення обґрунтованого предметного жестівника. З вересня 2025 року на базі нашого закладу триває експериментально-дослідна робота за темою «Предметний жестівник як інструмент візуалізації та підвищення доступності навчального матеріалу для учнів із порушеннями слуху», який проводитиметься за 4 етапи аж до 2029 року.

Наталія КАМЕНСЬКА, президентка ГО «Об’єднання нечуючих педагогів» зосередила увагу на викладанні української жестової мови, як одному з пріоритетних напрямів роботи ОНП, розробці матеріалів для вивчення УЖМ.

Ольга БІЛАНОВА, переможниця спеціальної номінації “Інклюзивність” Національної премії “Global Teacher Prize Ukraine 2025”, наукова співробітниця відділу української жестової мови Інституту спеціальної педагогіки і психології імені Миколи Ярмаченка НАПН України, вчителька української жестової мови КЗО «Криворізька спеціальна школа “Сузір’я” ДОР», акцентувала увагу на УЖМ — мові, яка забезпечує доступ до знань, способу мислення, що

формує ідентичність глухої дитини. Відмічена ключова роль учителя жестової мови у процесі такого формування. На своєму прикладі показала своє соціальне і професійне зростання як учителя української жестової мови.

Лаура ІВАЩЕНКО, наукова співробітниця відділу української жестової мови Інституту спеціальної педагогіки і психології імені Миколи Ярмаченка НАПН України, вчителька жестової мови Хмельницької загальноосвітньої спеціальної школи № 33 розкрила специфіку застосування мовної термінології при вивченні української жестової мови. Визначила морфо-

логію ключовим розділом структури мовної системи, що формує мовне мислення. Адаптована термінологія необхідна для осмислення базового рівня понять в опануванні УЖМ, завдяки чому можна забезпечити систему ефективного вивчення «від простого до складного».

Із зарубіжжя долучилася з виступом **Наталія ЗБОРОВСЬКА,** віце-президентка ГО «Об'єднання нечуючих педагогів», керівниця відділу соціальної роботи з глухими українцями Асоціації глухих Мюнхена (Німеччина), яка окреслила ситуацію навчання у німецьких закладах освіти українських глухих дітей, де мовне питання є ключовим, а використання жестової мови — центральним.

Виступ на тему «Системна освіта — фундамент у підтримці людей із порушеннями слуху» висвітлила **Ольга БУРЛАКА,** кандидат педагогічних наук, голова ГО «Освітня допомога», вчителька географії Хмельницької загальноосвітньої спеціальної школи № 33. У своїй презентації доповідачка розкрила роль командного підходу громадської організації у популяризації УЖМ у різних напрямках роботи: домедичної допомоги, безпеки психічного здоров'я, організації дозвілля та ін.

Тетяна ЖУРКОВА, перекладачка жестової мови, завідувачка Центру жестової мови Культурного центру Українського товариства глухих (м. Київ) презентувала діяльність Центру української жестової мови, якому виповнилося 15 років. Системна викладацька діяльність у Центрі носіїв жестової мови, спрямована на

Презентація О. БУРЛАКИ

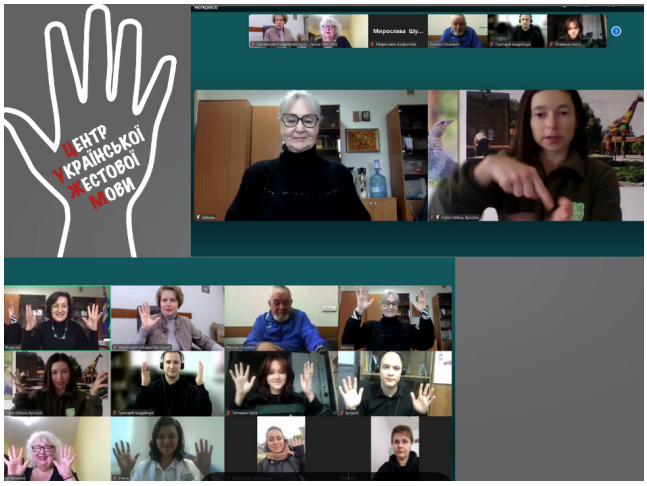

опанування початкових та вищих рівнів жестового мовлення слухачами курсів різних вікових і професійних груп, жодним чином не припинялася ні під час пандемії, ні в умовах воєнного стану.

Галина КОСТРИКІНА, заступник директора з навчально-виховної роботи Житомирської спеціальної школи № 2 Житомирської ОР презентувала виступ на тему «Популяризація української жестової мови через волонтерську діяльність спеціальної школи: практики суспільної взаємодії». У виступі презентовано принципи, засади організації волонтерської діяльності глухих учнів у можливості відчути, що їхня українська жестова мова — не відокремлює їх від суспільства, а, навпаки, стає способом бути в суспільстві корисними, видимими, шанованими. А для суспільства це можливість по-новому побачити і глуху дитину, і саму українську жестову мову. Волонтерська діяльність спеціальної школи для глухих дітей — це не лише спосіб виховання альтруїзму, не лише корекція споживацького ставлення, не лише формування громадянської активності. Це ще й ефективна практика популяризації української жестової мови в суспільстві.

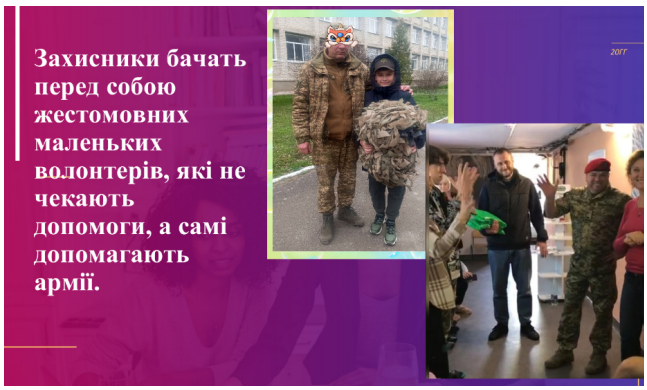

«Безбар'єрність в освіті: роль жестової мови у включенні дітей з порушеннями слуху» презентовано **Олександром БОНДАРЕНКОМ,** вчителем фізики та математики, Дмитром Медвєдєвим, вчителем початкових класів КЗО «Навчально-реабілітаційний центр "Зоряний" Дніпропетровської ОР» (м. Дніпро). Колеги висвітлили сучасну діяльність закладу з використанням УЖМ, українського дактильного мовлення і презентували низку матеріалів, створених учасниками освітнього процесу.

Олена КОВАЛЬОВА, вчителька української жестової мови Миколаївської спеціальної школи № 6 висвітлила інтеграцію штучного інтелекту та цифрових сервісів у підготовці уроків української жестової мови. Розроблені стратегії використання штучного інтелекту у створенні комплексу вправ і завдань дозволяють активізувати навчальну діяльність і стимулюють глухих учнів до активного пошуку і використання цифрових ресурсів.

Своєрідним підсумком наукових доповідей стала презентація **Світлани КУЛЬБІДИ** «Статус української жестової мови у євроінтеграційному курсі України» з висвітленням засад розроблення Стратегії формування жестомовної політики в Україні, шляхів розвитку української жестової мови з урахуванням мінімальних стандартів європейського інтегративного курсу. Неоціненну роль у цьому процесі відіграють заклади спеціальної освіти, де УЖМ вивчається як предмет і використовується як засіб комунікації, що створює унікальне екологічне освітнє жестомовне середовище з носіями мови з числа педагогічних фахівців і ресурс розвитку та формування жестомовних компетентностей усіх учасників освітнього процесу.

Семінар став платформою для конструктив-

ного діалогу, обміну ідеями щодо нових підходів у викладанні української жестової мови, адже його учасники змогли відвідати майстер-класи зірок «Сузір'я» і зробити висновки про специфіку використання української жестової мови в авторських методиках вчителів:

— **Ольги БІЛАНОВОЇ,** вчительки української жестової мови, урок української жестової мови у 8 класі. Тема уроку — «Морфологія УЖМ (самостійні і службові частини мови)»;

— **Олени КОВАЛЕНКО,** вчительки образотворчого мистецтва, урок образотворчого мистецтва у 5-Б класі. Тема уроку — «Подорож до моря»;

— **Альони КУДРЯВЦЕВОЇ,** вчительки української мови та літератури, урок української мови у 10-Б класі. Тема уроку — «Підготовка до контрольної роботи. Складне речення з різними видами зв'язку».

Учасники семінару пересвідчилися у неоціненній ролі закладу спеціальної освіти, який з 2011 року є експериментальним майданчиком відділу Інституту і на базі якого відпрацьовано чіткий механізм творчих інновацій методики вивчення української жестової мови (О. Біланова, Л. Іващенко, С. Дяків), створення екологічного мовного середовища з кабінетом УЖМ, ресурсними можливостями удосконалення стратегій і прийомів роботи з глухими здобувачами освіти.

Проведений семінар засвідчив суттєве зростання ролі української жестової мови у сфері спеціальної освіти та підтвердив необхідність подальшого розвитку жестомовної політики в Україні. Учасники заходу акцентували увагу на важливості створення сучасного освітнього середовища, розширення термінологічного ресурсу української жестової мови, удосконалення методик її викладання та підготовки педагогічних кадрів. Особливого значення набуває впровадження практико-орієнтованих моделей навчання, заснованих на принципах жестової двомовної освіти, доказової педагогіки та врахування мовних потреб глухих здобувачів освіти.

Організатори семінару висловлюють щиру вдячність творчому колективу експериментального закладу освіти — КЗО «Криворізька спеціальна школа "Сузір'я" Дніпропетровської ОР» під керівництвом Юлії Есько — за високий рівень організації дводенного заходу, створення професійного комунікативного середовища та можливість ознайомлення з експериментальними здобутками авторських методик вивчення й використання української жестової мови. Окрема подяка адресована Центральному правлінню Українського товариства глухих в особі голови Ірини Чепчиної, ГО «Об'єднання нечуючих педагогів» в особі Наталії Каменської за активну підтримку розвитку предмета «Українська жестова мова», участь у створенні модельних програм, навчально-методичного забезпечення.

Особливу вдячність висловлено перекладачкам української жестової мови — Тетяні Журковій, завідувачці Центру жестової мови Культурного центру УТОГ (м. Київ), та Світлані В'ЮНИК, перекладачці Криворізької територіальної організації УТОГ (м. Кривий Ріг), які забезпечували високопрофесійний інформаційно-комунікативний супровід роботи семінару.

Матеріали семінару продемонстрували ефективність взаємодії наукових установ, закладів спеціальної освіти, громадських організацій і професійної спільноти глухих у розбудові доступної та якісної освіти. Представлені доповіді, майстер-класи й експериментальні практики засвідчили наявність значного інноваційного потенціалу у сфері розвитку української жестової мови, популяризації її суспільного значення та формування екологічного мовного середовища. Подальша консолідація таких зусиль сприятиме утвердженню української жестової мови як повноцінного освітнього й культурного ресурсу сучасної України.

Інформація Миколаївської обласної організації УТОГ

Миколаївська обласна організація УТОГ підбиває підсумки: творчість, що не знає кордонів

Наприкінці 2025 року Миколаївська обласна організація УТОГ стала переможницею конкурсу мінігрантів PULSE. Проєкт «Творчий простір УТОГ», що тривав з грудня 2025 року до березня 2026 року, мав на меті створити безпечне й інклюзивне середовище для творчого розвитку, психоемоційної підтримки та розкриття потенціалу глухої громади. Ініціатива була профінансована за підтримки UK aid від уряду Великої Британії та за сприяння МБФ «Карітас України» у межах Національного консорціуму PULSE за координації БФ «Право на захист».

Проєкт реалізовано в складних умовах повномасштабної війни, яка щодня виснажує українців морально та фізично. Для людей із порушеннями слуху ці виклики є ще важчими, позаяк більшість організацій і гуманітарних ініціатив не завжди враховують потреби жестомовних осіб. Проте Миколаївська обласна організація УТОГ створила справді безбар'єрний творчий простір, що став необхідним інструментом для емоційного розвантаження громади, дозволивши учасникам бодай на певний час відволіктися від тривог і знайти внутрішній спокій у творчості.

Масштаб залученості вражає: загалом у заходах взяла участь 541 особа, з яких понад 150 — це унікальні учасники, які регулярно відвідували заняття. Програма була насиченою, складалася з майстер-класів зі свічковаріння, виготовлення виробів з епоксидної смоли, миловаріння, гіпсової пластики та розпису підсвічників. Окрему увагу приділили художньому розпису пряників і мистецтву предметної фотозйомки.

До проєкту було залучено трьох перекладачів жестової мови Миколаївської обласної організації УТОГ. Учасники майстер-класів надали позитивні відгуки та зазначають, що такі ініціативи є життєво необхідними, а також сподіваються на продовження проєкту в майбутньому.

Проєкт «Творчий простір УТОГ» довів: спільна творчість і підтримка рідної спільноти здатні надихнути, відкрити нові таланти та забезпечити змістовне сімейне дозвілля. Хоча активна фаза завершилася 14 березня 2026 року, Миколаївська обласна організація УТОГ продовжує свою роботу, щодня доводячи, що для розвитку й єднання немає перешкод.

Див. більше фото на 4 стор. обкладинки

Інформація Рівненської облорганізації УТОГ

Це не «конфлікт». Це — зламане життя і боротьба за виживання

Останнім часом до Рівненської облорганізації УТОГ звертаються багато глухих батьків.

Ситуації бувають дуже складні: оскільки, на жаль, у нас в країні війна і синів забирають з вулиць до ТЦК (територіального центру комплектування), родини втрачають будь-який зв'язок з ними. Батьки не можуть зателефонувати, не знають, де їхня дитина, і залишаються в повній невідомості. Приходять до нас і сльози у них ллються, руки трусяться — молять знайти їхнього сина.

Часто після направлення на полігон у мобілізованого забирають телефони, і зв'язок повністю обривається. Для глухих батьків це особливо важко, адже вони не мають можливості швидко отримати інформацію або пояснення.

Перекладач нашої організації супроводжує такі родини, допомагає встановити, на якому полігоні перебуває їхній син і робить все можливе, щоб знайти інформацію та відновити хоча б мінімальний контакт.

Також звертаємося до командування з проханням дозволити відеозв'язок, бо у глухих осіб, на жаль, є лише можливість розмовляти відеозв'язком, але багато командирів це не розуміють, доводиться їм пояснювати, чому саме так потрібно їм спілкуватися з сином, адже для них це єдина можливість переконатися, що з їхньою дитиною все гаразд.

Це про людяність, доступ до інформації, безбар'єрність та право сімей залишатися на зв'язку навіть у найскладніших обставинах.

Один випадок дуже вразив своє жорстокістю.

Чоловіка звати В'ячеслав Матвійович Мірко. Йому майже 70 років. Він — особа з інвалідністю зі слуху з дитинства. Людина, яка і так живе у світі тиші, без можливості покликати на допомогу. Його жорстоко побили четверо. Били так, що від нестерпного болю він

закричав. Сусіди збіглися і викликали швидку — лише це врятувало йому життя. А його ледь не вбили.

Причина?

Малина, яка проросла на сусідському подвір'ї.

Звичайна побутова сварка із сусідкою переросла у страшне. Вона викликала своїх онуків. Приїхали четверо з пістолетом.

Четверо проти одного.

Молоді проти старого.

Здорові проти беззахисного.

Вони не прийшли вирішити конфлікт. Вони прийшли бити. Жорстоко, безжально. Облили будинок бензином та розбили вікна.

В'ячеслав Матвійович вижив. Але в якому він був стані — страшно уявити.

Проте те, що сталося далі — не менш страшно.

Після побиття — важкі травми, складні операції, рік лікарень і реабілітації. Він вчився заново ходити.

Сьогодні він: — ледве пересувається;

— має довічну II групу інвалідності;

— змушений жити в памперсах;

— не може нормально їсти через тяжкі ушкодження в ротовій порожнині;

У нього є лише один син.

Коли батька забрали до лікарні — син одразу звернувся до поліції, щоб написати заяву про злочин, але сусідчині онуки вчинили підло — повідомили в ТЦК, щоб забрали сина на війну і щоб не було кому клопотати за батька і кому доглядати його.

Синові довелося втікати з полігону, іти в СЗЧ (самовільне залишення частини), щоб врятувати батька. Він доглядав його, ховався, бо не було до кінця оформлених документів по догляду. І оскільки синові довелося ховатися і сидіти вдома, перекладач супроводжувала цю сім'ю — і батька, і сина — від поліції до лікарень, МСЕКів, полігонів для оформлення законного звільнення сина від служби. Разом ми пройшли півтора року тяжкого шляху і боротьби за життя.

Ми разом виходили цього чоловіка. Оформили всі необхідні довідки.

Ми добилися 2 групи інвалідності, довідки по догляду. Син поїхав до ВСП (військової служби правопорядку) зі всіма готовими документами, його відправили на полігон, там він був 2 тижні для законного звільнення зі служби, щоб доглядати батька. У цей час перекладач писала різні заяви та рапорти й навідувала його батька.

І ми все змогли…

Сьогодні син поруч із батьком і повністю займається його доглядом.

Це не просто історія, і вона ще не закінчилась, бо ще не покарані злочинці, ще попереду суди та встановлення справедливості…

Джерело: https://briefly.co.za/facts-lifehacks/top/213608-16-famous-deaf-people-inspire-achievements/

Відомі глухі люди, які надихають своїми досягненнями

Такі відомі глухі люди, як Хелен Келлер і Бетховен, на своєму прикладі доводять, що втрата слуху не є перешкодою для успіху. Їхні історії продовжують надихати покоління. Дуглас Тілден, Хелен Келлер і Гертруда Едерле — відомі фігури, які подолали негаразди, щоб досягти величі.

Бетховен і Вінтон Серф довели, що глухі люди можуть створювати музику і технології.

Хелен Келлер і Лоран Клерк перетворили боротьбу на мету.

Марлі Метлін і Метт Хемілл довели, що важка робота перевершує будь-який виклик.

Міллі Боббі Браун і Деррік Коулман нагадують нам, що бути іншим — це сила.

З шістнадцяти відомих глухих людей, які надихають своїми досягненнями: вони варіюються від глухих історичних особистостей, які стали першопрохідцями змін, до сучасних глухих знаменитостей, які сяють у центрі уваги сьогодні. Кожен зіткнувся з унікальною боротьбою, але їхні тріумфи говорять про силу людського духу. Як колись сказала Хелен Келлер: «Єдине, що гірше, ніж бути сліпим, це мати зір, але не бачити».

Деталі в цій статті були зібрані з правдивих історичних записів, біографій та сучасних джерел, включаючи профілі відомих глухих осіб з освітніх вебсайтів, новинних видань та публічних архівів, що забезпечують точність та автентичність для публікації.

А тепер детальніше розповімо про кожного:

16. Деррік Коулман — колишній гравець НФЛ
15. Гертруда Едерле — плавчиня
14. Найл ДіМарко — модель, актор, активіст
13. Таміка Хаткінг — колишня гравчиня ЖНБА
12. Міллі Боббі Браун — актриса, продюсер
11. Лоран Клерк — педагог
10. Вінтон Серф — комп'ютерний вчений
9. Холлі Беррі — актриса, продюсер
8. Дуглас Тілден — скульптор
7. Жюльєт Гордон Лоу — засновник Girl Scouts
6. Метт Хемілл — боєць ММА, реслер
5. Марлі Метлін — актриса, авторка
4. Томас Едісон — винахідник, бізнесмен
3. Франсіско Гоя — художник, гравер
2. Людвіг ван Бетховен — композитор, піаніст
1. Хелен Келлер — письменниця, активістка.

16. Деррік Коулман

30 січня 2014 року в Нью-Йорку футболіст Деррік Коулман відвідав вечірку Modell's Super Bowl Kickoff Party та показ мод Touch by Alyssa Milano, що відбулися в клубі Slate

Дата народження: 18 жовтня 1990 року.

Професія: колишній гравець НФЛ. Національність: афроамериканець.

Деррік Коулман став першим юридично глухим гравцем в НФЛ. Він залишився без драфту, а потім підписав контракт як вільний агент з міннесотськими «Вікінгами», перш ніж підписати контракт з «Сіетл Сігокс» у 2012 році. Народжений з втратою слуху, він покладався на засоби для читання з губ, щоб досягти успіху в американському футболі. Деррік виграв Суперкубок у 2014 році, надихнувши незліченну кількість шанувальників своєю завзятістю.

15. Гертруда Едерле

Дата народження: 23 жовтня 1905 року.

Професія: плавчиня.

Національність: американка німецького походження.

Гертруда Едерле була плавчинею-новаторкою, яка в 1926 році стала першою жінкою, що перепливла Ла-Манш. Захворювання на кір залишило її майже глухою, але вона не дозволила хворобі зупинити її.

Бувши найвідомішою серед глухих людей, Гертруда встановила кілька світових рекордів

Американська олімпійська чемпіонка Гертруда Едерле (1905–2003) позує на морі в Брайтоні під час підготовки до свого плавання на Ла-Манші 2 липня 1925 року

і виграла олімпійські медалі. Відома як «королева хвиль», вона показала світові, як виглядає мужність.

14. Найл ДіМарко

ДіМарко в студії кінофестивалю «Санденс», 27 січня 2025 року в Парк-Сіті, штат Юта

Дата народження: 8 травня 1989 року.

Професія: модель, актор, активіст,

Національність: американець італійського походження.

Найл ДіМарко — сучасна глуха знаменитість, яка виграла звання топ-моделі Америки у 2015 році і танцювала із зірками в 2016 році. Народжений глухим в сім'ї глухих, він відстоює жестову мову і права глухих.

ДіМарко заснував Фонд свого імені для підтримки глухих дітей.

13. Таміка Хаткінг

Таміка Хаткінг виступає на сцені під час Дня чорних підприємців в театрі The Fox 22 листопада 2024 року в Атланті, штат Джорджія

Дата народження: 21 липня 1979 року.
Професія: колишня гравчиня WNBA.
Національність: афроамериканка.

Таміка Хаткінг, зірка WNBA у відставці, називає втрату слуху «шостим почуттям». Народжена з порушеннями слуху, вона носила слухові апарати і досягла успіху в баскетболі. Вона виграла олімпійське золото і була введена в Зал слави жіночого баскетболу.

12. Міллі Боббі Браун

Міллі Боббі Браун у Паризькому театрі 11 березня 2025 року в Нью-Йорку

Дата народження: 19 лютого 2004 року.
Професія: актриса, продюсер.
Національність: англійка.

Міллі Боббі Браун, глуха на одне вухо, дивує багатьох шанувальників. Зірка серіалу «Дивні дива» народилася з частковою втратою слуху, яка з часом погіршилася. Незважаючи на це, вона стала популярною актрисою і наймолодшим послом доброї волі ЮНІСЕФ.

11. Лоран Клерк

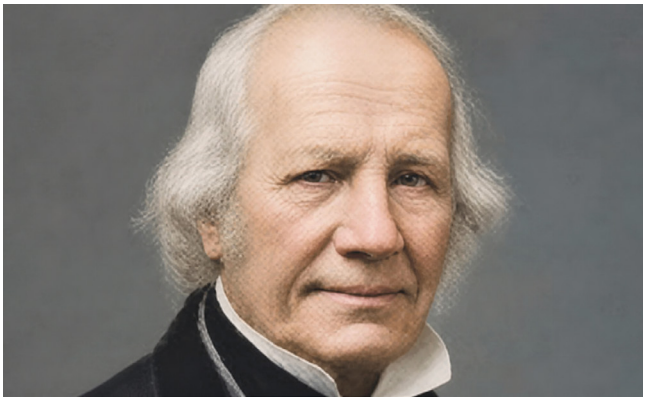

Портрет французького педагога Лорана Клерка, піонера в освіті глухих

Дата народження: 26 грудня 1785 року.
Професія: педагог.
Національність: француз.

Лоран Клерк, ключова глуха історична фігура, став співзасновником першої американської школи для глухих у 1817 році. Народившись у Франції, він втратив слух у дитинстві, можливо, від падіння. Лоран допоміг розвинути американську жестову мову, сформував освіту глухих. Відомий як «Апостол глухих», спадщина якого дбайливо зберігається.

10. Вінтон Серф

Дата народження: 23 червня 1943 року.
Професія: комп'ютерний вчений.
Національність: американець кавказького походження.

Вінтон Серф, один з найвідоміших глухих чоловіків, якого часто називають «батьком Інтернету», погано чує і використовує слухові апарати. Він був співавтором основних протоколів Інтернету разом з Бобом Каном у сімдесятих роках. Його робота трансформувала глобальну комунікацію, доводячи, що глухі

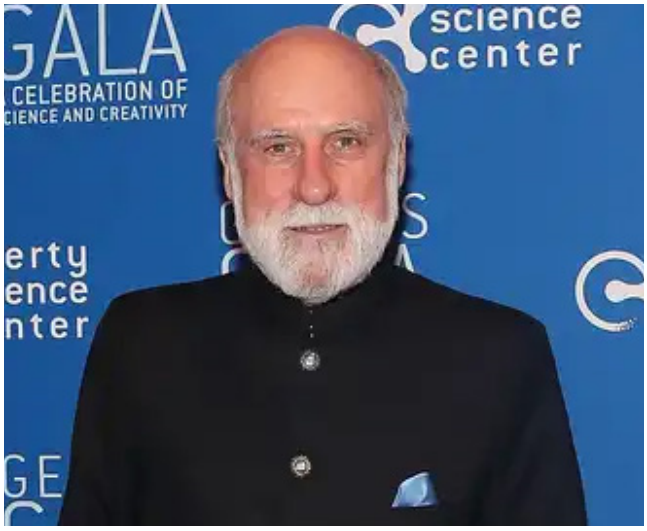

Вінтон Серф, співвинахідник Інтернету, відвідує Genius Gala 4.0 в Науковому центрі Ліберті 2 травня 2015 року в Джерсі-Сіті, штат Нью-Джерсі

новатори можуть змінити світ. Він також виступає за доступність у сфері технологій.

9. Холлі Беррі

Холлі Беррі презентує фільм «Злочин 101», 2 квітня 2025 року, в Лас-Вегасі, штат Невада

Дата народження: 14 серпня 1966 року.

Професія: актриса, продюсерка.

Національність: афроамериканка.

Холлі Беррі втратила 80% слуху в одному вусі через домашнє насильство з боку колишнього партнера. Вона є голлівудською іконою, отримавши Оскар як перша темношкіра жінка за найкращу жіночу роль. Її ролі в «Людях Ікс» і «М'ячі монстрів» легендарні.

8. Дуглас Тілден

Дата народження: 1 травня 1860 року.

Професія: скульптор.

Національність: американець кавказького походження.

Дуглас Тілден був відомим глухим скульптором, чиї роботи досі стоять у громадських місцях. Глухий з чотирьох років через скарлатину, він вивчав мистецтво в Парижі. Його скульптури отримали світову відомість.

Портрет Дугласа Тілдена (1860-1935) і однієї з його скульптур

7. Джульєтта Гордон Лоу

Джульєтта Лоу (1860–1927)

Дата народження: 31 жовтня 1860 року.

Професія: громадська діячка.

Національність: американка кавказького походження.

Джульєтт Гордон Лоу, незважаючи на важку втрату слуху від дитячих захворювань, заснувала організацію дівчат-скауток «Girl Scouts»,

яка розширює можливості мільйонів дівчат у всьому світі.

6. Метт Хемілл

Метт Хемілл в Broomfield Event Center 2 квітня 2008 року перемагає Тіма Ботша (чорні/камуфляжні шорти)

Дата народження: 5 жовтня 1976 року.

Професія: боєць MMA, реслер.

Національність: американець кавказького походження.

Метт Хемілл, глухий боєць і борець MMA, виграв національні чемпіонати з боротьби. Глухий з народження, він брав участь в UFC і Олімпіаді, надихаючи спортсменів у всьому світі. Його фільм «Молот» розповідає його історію.

5. Марлі Метлін

Дата народження: 24 серпня 1965 року.

Професія: актриса, письменниця.

Національність: американка єврейського походження.

Марлі Метлін — перша глуха жінка, яка отримала «Оскар» за фільм «Діти меншого Бога» в 1987 році. Значну частину слуху вона втратила через хворобу у 18 місяців. Бувши

Марлі Метлін на прем'єрі фільму «Марлі Метлін: не один більше» « в театрі Paramount, 11 березня 2025 року, Остін, штат Техас

однією з найвпливовіших глухих людей, вона знялася в багатьох фільмах і телешоу, виступаючи за права глухих.

4. Томас Едісон

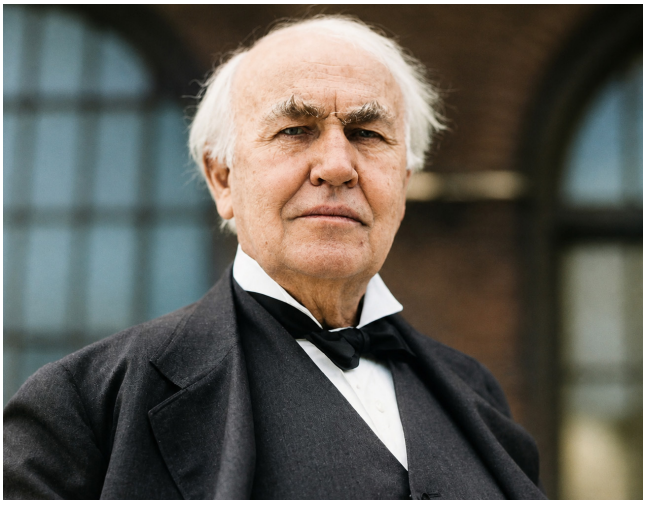

Томас Едісон (1847–1931)

Дата народження: 11 лютого 1847 року.

Професія: винахідник, бізнесмен.

Національність: американець кавказького походження.

Томас Едісон, відомий глухий чоловік, винайшов лампочку і фонограф, незважаючи на втрату слуху від дитячої хвороби. Він був майже глухий на одне вухо і погано чув на інше вухо. Плідний винахідник, який мав понад 1 000 патентів протягом свого життя.

3. Франсіско Гоя

Портрет художника Франсіско де Гойя (1746–1828)

Дата народження: 30 березня 1746 року.

Професія: художник, гравер.

Національність: іспанець.

Іспанський художник Франсіско Гойя став глухим у віці 46 років після важкої хвороби в 1793 році. Його пізніші роботи, як і примарні чорні картини, відображають його боротьбу з глухотою. Він є одним з найбільших художників в історії, який з'єднує стилі та епохи.

2. Людвіг ван Бетховен

Людвіг ван Бетховен (1770–1827)

Дата народження: 17 грудня 1770 року,

Професія: композитор, піаніст.

Національність: німець.

Німецький композитор і піаніст Людвіг ван Бетховен, музичний геній, став глухим після 26 років, але прославився таким шедевром як Дев'ята симфонія. Він почав втрачати слух, можливо, від тифу. Попри глухоту він творив до самої смерті. Недаремно він є одним з найвідоміших глухих людей в історії.

1. Хелен Келлер

Хелен Келлер (1880–1968)

Дата народження: 27 червня 1880 року.

Професія: письменниця, активістка.

Національність: американка кавказького походження.

Багато хто каже, що Хелен Келлер є найвідомішою глухою людиною. Глуха і сліпа з 19 місяців через хворобу, вона стала першою сліпоглухою людиною, яка отримала кілька почесних ступенів від престижних університетів.

Хелен Келлер була потужним голосом для змін. Вона писала книги, виголошувала промови по всьому світу та присвятила своє життя пропаганді прав людей з інвалідністю. Її невтомні зусилля принесли їй численні відзнаки, зокрема: президентську медаль Свободи, внесення до Національної жіночої зали слави, гуманітарну премію «Леви» та інші відзнаки.

Усі ці відомі глухі люди довели, що втрата слуху не обмежує талант або амбіції. Їхні історії є доказом того, що велич походить від стійкості, а не від обставин.

Миколаївська облоргУТОГ підбиває підсумки: творчість, що не знає кордонів — 19 стор.